

25. Hálából örömkönnyet sírunk...

1. Há - lá - ból ö - röm - köny - nyet sí - runk,

3 Ó, Jé - zus, sze - re - te - te - dért:

5 Mert ha - lá - lo - dért él - tet kap - tunk,

8 Bo - csá - na - tot ke - resz - te - dért;

10

Oly sok jót tet - tél mi - ve - lünk,

12

I - mád - va há - lál é - ne - künk!

2. A kenyért engedd most megtörnöm, És innom frigyed poharát,
És testvérimmel, hű Megmentőm, Elvennem, mint Te akarád;
Előtted fogadást teszek, Hogy mindhalálig hű leszek.
3. Te adhatsz ehhez erőt nékem, Ki halálodig szerettéél.
Csak benned lelem üdvösségem, Ki nékem életet szerezteél.
Ó, Megváltóm, én Istenem, Ó, Krisztus, Te vagy mindenem!
4. Hogy veled eggyé legyek végre, Miként Te egy vagy Istennel,
Hogy tied legyek ne csak névre, De lelkemmel és testemmel.
Ez az én célom éltemben: Lakozzál, Uram, én bennem!
5. Mind, akik hisztek Megváltónkban, Forrón szeretlek titeket;
Testvérim vagytok a Krisztusban, Velem lesz örök éltetek;
Egy a poharunk s kenyerünk, És egytől nyerjük az üdvünk.
6. Az Úr Jézusnak szent nevében Népe Istenhez járula,
Így gyűlünk egybe fenn az égen, Kik üdvözülünk általa;
Hol Isten trónusa előtt Hálás szívvel imádjuk Őt.
7. Nem von el tőled szenvedés sem, Sem földi fény, sem tisztesség;
Nem szakíthat el nagy küzdésem Hűségedtől, mely üdvösség.
Te vagy és maradsz Istenem, Örökre tied mindenem!